

79 - డెబ్బది తొమ్మిదవ దశకము

॥ రుక్మిణీ స్వయంవరము ॥

బలసమేతబలానుగతో భవాన్ పురమగాహత భీష్మకమానితః ।

ద్విజసుతం త్వదుపాగమవాదినం ధృతరసా తరసా ప్రణనామ సా ॥ (79.1)

భువనకాంతమవేక్ష్య భవద్వపుర్పుపసుతస్య నిశమ్య చ చేష్టితమ్ ।

విపులభేదజుషాం పురవాసినాం సరుదితైరుదితైరగమన్షిశా ॥ (79.2)

తదను వందితుమిందుముఖీ శివాం విహితమంగలభూషణభాసురా ।

నిరగమద్ భవదర్పితజీవితా స్వపురతః పురతః సుభటావృతా ॥ (79.3)

కులవధూభిరుపేత్య కుమారికా గిరిసుతాం పరిపూజ్య చ సాదరమ్ ।

ముహురయాచత తత్పదపంకజే నిపతితా పతితాం తవ కేవలమ్ ॥ (79.4)

సమవలోకకుతుహలసంకులే నృపకులే నిభృతం త్వయి చ స్థితే ।

నృపసుతా నిరగాద్గిరిజాలయాత్ సురుచిరం రుచిరంజితదిజ్ముఖా ॥ (79.5)

భువనమోహనరూపరుచా తదా వివశితాఖిలరాజకదంబయా ।

త్వమపి దేవ! కటాక్షవిమోక్షణైః ప్రమదయా మదయాంచకృషే మనాక్ ॥ (79.6)

క్వ ను గమిష్యసి చంద్రముఖీతి తాం సరసమేత్య కరేణ హరన్ క్షణాత్ ।
సమధిరోష్య రథం త్వమపాహృథా భువి తతో వితతో నినదో ద్విషామ్ ॥ (79.7)

క్వ ను గతః పశుపాల ఇతి క్రుధా కృతరణా యదుభిశ్చ జితా నృపాః ।
న తు భవానుదచాల్యత తైరహో పిశునకైః శునకైరివ కేసరీ ॥ (79.8)

తదను రుక్మీణమాగతమాహవే వధముపేక్ష్య నిబధ్య విరూపయన్ ।
హృతమదం పరిముచ్య బలోక్తిభిః పురమయా రమయా సహ కాంతయా ॥ (79.9)

నవసమాగమలజ్జితమానసాం ప్రణయకౌతుకజృంభితమన్మథామ్ ।
అరమయః ఖలు నాథ యథాసుఖం రహసి తాం హసితాంశు లసన్ముఖీమ్ ॥ (79.10)

వివిధనర్మభిరేవమహర్షిశం ప్రమదమాకలయన్ పునరేకదా ।
ఋజుమతేః కిల వక్రాగిరా భవాన్ వరతనోరతనోదతిలోలతామ్ ॥ (79.11)

తదధికైరథ లాలనకౌశలైః ప్రణయినీమధికం రమయన్నిమామ్ ।
అయి ముకుంద! భవచ్ఛ్రితాని నః ప్రగదతాం గదతాంతిమపాకురు ॥ (79.12)

॥ ఇతి రుక్మీణీ స్వయంవరము

అను డెబ్బది తొమ్మిదవ దశకము సంపూర్ణము ॥